

har, og om saa stort et Beløb burde bevilges i eet Aar, men hvor kunne disse Overvejelser bedre finde Sted end netop i Finantsudvalget, som vistnok bedst maa kunne vurdere Statens Kræfter til at udrede Udgifter af denne Art i et vist Finantsaar? Vilde de ikke langt bedre kunne finde Sted der end i et særligt Udvalg? I Forbindelse hermed forekommer det mig, at man kunde sætte Spørgsmaalet om Realisation af Beholdninger under andre Ørene af Krigsvæsenet, Noget, som dog væsentlig af Thinget maa betragtes som et finantsielt Spørgsmaal. Hvad der især synes mig at støtte den fra flere Sider fremfattede Ansøgnelse, at man overhovedet ikke skulde lade Sagen gaae i Udvalg, er netop den Bemærkning af det ærede Medlem, at man ikke med Visshed vidste, hvorvidt den hele Undersøgelse af, hvilken Art Geværer der er den bedste, var kommen til Afslutning eller ikke. Det ærede Medlem meente, at det muligviis var rigtigt, at man ventede med Anskaffelsen af en Deel af Geværerne, indtil man havde seet, hvorledes Sagerne videre havde udviklet sig; men dette var aabenbart det Samme som at sige, at vi ikke skulde sætte Krigsministeren istand til saa hurtigt, som han antager det nødvendigt for Statens Tærv, at skaffe den tilstedeværende Hær et saa godt Vaaben, som man formaaer at give den, og derfor synes det mig, at det, at følge den ærede Talers Tilskyndelse, vilde være det Samme som at opføre Udførelsen i den Udstrækning, som Ministeren har anseet for paatrængende nødvendig, i en ubestemt Fremtid. Derved vilde Thinget efter min Mening paadrage sig et Ansvar, som det vilde have ondt ved at bære, hvis det Tilfælde skulde indtræde, at Danmarks Sønner skulde møde under Vaaben ligeoverfor Sjenden. Vilde det da ikke hebde sig, at man havde ført dem til Slagterbænken, uden at sætte dem istand til at forsvare sig, idet man havde ladet dem møde med Vaaben, der ikke vare saa gode som dem, deres Modstandere havde? Det forekommer mig, at det vilde være noget af det Uforsvarligste, man kunde gjøre i dette Dilemma, ikke at lade Sagen nyde Fremme saa hurtigt som muligt, og navnlig burde man efter min Mening aldeles horislyde den Tanke,

at Thinget skulde nedsætte et Udvalg, der skulde forsøge paa at standse Anskaffelsen af det Antal Geværer, der nu foreløbig er bragt i Anslag, især da vi ved Siden deraf vide, at naar vor Hær bliver saa stor, som den dog vistnok maa antages at blive, saa vil der, ved det her foreslaaede Antal Geværer, ikke være anskaffet for mange men snarere for saa.

Rühnel: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) gjorde opmærksom paa, at det ikke blot var den oeconomicke Side af Sagen, der trængte til en Undersøgelse, men ogsaa det techniske Spørgsmaal. Der er nu foreslaaet, og det blev tilraadet af den ærede sidste Taler, at hvis man vilde henvise denne Sag til et Udvalg, skulde det være til Finantsudvalget; men jeg skal af Hensyn til, at techniske Spørgsmaal ville foreligge, fraraade en Henviisning til Finantsudvalget af den Grund, at der ikke i dette findes sagkyndige Militaire. Jeg agter at stemme imod Udvalgs Nedsættelse, men tilraader de ærede Medlemmer, der ere tilbøjelige til at stemme derfor, at stotte Forslaget om et særligt Udvalg.

N. Jensen: Det være mig tilladt at gjøre en kort personlig Bemærkning. Under Sagens Behandling udtalte jeg, at jeg ansaae det for meget muligt, at Udviklingen af Geværconstructionen kunde skride saaledes fremad, at vi paany kunde komme til at anskaffe nye Geværer. Det vil imidlertid fremgaae af, hvad jeg den Gang udtalte, at det ikke var min Hensigt; at denne Bemærkning skulde medvirke til, at man skulde betænke sig paa at gaae ind paa den forlangte Bevilling. Da det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) har henviist til den Tanke, som af mig blev udtalt, skal jeg erklære, at selv om jeg tænker mig, at der om eet eller to Aar kunde skee saa gjennemgribende Forandringer fra, hvad der nu er foreslaaet, vil jeg dog ikke betænke mig paa at gaae til den nu foreslaaede Anskaffelse af Geværer saa hurtigt som muligt; thi det er en given Ting, at ville vi tænke paa at hve vor Stat nogetsomhelst Forsvar, maae vi gjøre det saa godt, som det til enhver Tid kan gjøres; men at udsætte Landet for en Krig, under de